22/5—19/7/2025

כישלון מְפוֹאָר
فشـــل مبهـــر
SPECTACULAR FAILURE

"Spectacular Failure," CCA Tel Aviv-Yafo's annual group exhibition, examines the significant role that failure – losing, coming up short – has played in Israeli art over the past fifty years. At a time when we are bombarded with slogans of 'Total Victory' and 'Together We Will Win,' this preoccupation has become especially poignant. The participating artists don't abandon the playground-like dichotomy of winning and losing, but rather undermine it from within, by identifying with the losing side.

The exhibition brings together works by artists who are active today, while also tracing threads into the past. What unites them is their engagement with failure as it cuts across culture: from personal disappointments and social blunders to exposing the absurdities of military ethos. Across the board, failure operates not only as theme, but also as strategy: artists take on the role of the loser, adopt the 'unsuccessful' aesthetic of the makeshift and the provisional, and wield dark humor – all as a way to puncture official narratives and lay bare our reality in all of its uncomfortableness.

A chorus of hammers provides the exhibition's soundtrack: in **Shir Handelsman**'s kinetic sculpture, rubber mallets strike a large limestone block, straining to break through but instead producing only Stress Fractures, as the work is titled. Every few minutes, a cry of despair joins this rhythm. It emanates from **Eran Nave**'s video work on the balcony above, which hovers suspended between sky and ground.

A work by **Efrat Natan** documents an action the artist had staged in the months directly following the Yom Kippur War of 1973, in which she can be seen covering a young man who is lying on the ground in cloth several times; each time, the covering – which is actually made of four cut-ups from a single blanket – covers more and more of his body. Finally, even his head is draped, like a shroud, with a fifth patch. Natan's conceptual work reaches back fifty years and conjures an overwhelming sense of defeat and grief that characterized that period in Israel's history, which has many parallels in today's reality.

Elsewhere, themes of sublimated violence and social venom emerge. **Yael Sloma** presents her take on Judgment Day: a grid of woodcut prints in which everyone descends into hell, with no heaven in sight. Many of the falling figures are drawn from popular YouTube 'fail' videos, capturing moments that range from light slip-ups to tragic, extreme falls. Across the room, in **Malki Tesler**'s video, the artist and a friend point toy guns at incredulous passersby in public spaces – a mall, a falafel stand, a bus. A kind of tragicomic heroine, Tesler turns a day of work as a video artist – out on location, shooting – on its head.

Considerations of masculinity, self-deprecation, and a sense of play echo throughout the Ground Floor Gallery. In **Gal Weinstein**'s photographic self-portrait, the artist can be seen jumping rope toward inevitable failure. Nearby are two late video works by **Buky Schwartz**, in which a generic toy figure meets a tragic fate through simple yet cunning tricks of the camera. **Eden Bannet**'s sculpture shares this figurative playground: it fuses the aesthetics of a gymnasium with the formal language of modernist sculpture, subverting the aspirations of both realms for ascension, physical prowess and vigor. Lastly in this grouping, **Ilona Balaga** copies a pencil study of Leonardo da Vinci's storm clouds. But she adds to them a pair of Mickey Mouse's sorcerer hands – as seen in the film Fantasia – offering an ironic allegory about the destructive force of power in unfit hands.

Upstairs, in the First Floor Gallery, **Yael Frank** stages repeated attempts to recreate an iconic cinematic image of a military tank charging into the sunset—only she does do by using a toy car on a makeshift set. The song playing in the video is a well-known national folk song in Hebrew commemorating a heroic military battle. It vibrates throughout the floor, looped, stuck, and fragmented. It is not the only work in the exhibition that touches on themes of commemoration and safety that are tinged with a sense of both fracture and longing. Two abstract drawings by **Benni Efrat**, made over fifty years ago, take on new meaning here. They are made up of small lines in pencil which appear as registers of time; at the center of the composition, Efrat's signature X-form marks a void or an absence. Nearby, an iPhone that appears at first glance to have been accidentally forgotten in the gallery is a work by **Uri Weinstein**. The phone flashes the word 'Dad' on its screen on a loop: a perpetually missed call. Another work by Weinstein shows a security jacket emblazoned not with the customary word 'Security' but with near-identical letters in Hebrew that instead make up the word 'Promise.'

Mistakes and mistranslations recur throughout the adjoining rooms: A drawing by **Eran Nave** has all the visual markers of a letter but remains ultimately illegible, its 'words' mere gibberish, like a seismograph of feeling. Off to the side, in a video room, **Roy Menachem Markovich** recounts a string of personal disasters, including a vandalized exhibition of his works abroad that had been forced to close on opening night. The sculptures that Markovich exhibited in that failed opening also appear here. Markovich refers to them as Miniments—miniaturized versions of national monuments that are on the verge of collapse. Or, as the artist puts it, "Sculptures that die after the exhibition."

——

"Spectacular Failure" is curated by Tamar Margalit. The exhibition is supported by Meislin Projects.

Works in Exhibition

Ground Floor

1.
Eden Bannet
Untitled (from Donkey's Ears), 2018
Fabric, stuffing, plastic, wood, cotton rope
Variable dimensions
Courtesy of the artist

2.
Ilona Balaga
The Flood, 2021
Charcoal on paper
67 × 82 cm (framed)
Courtesy of the artist

3.
Malki Tesler
Shooting, 2017
Video, 03:40 min
Courtesy of the artist

4.
Gal Weinstein
Untitled, 1997
C-print
70 × 50 cm
Courtesy of the artist

5.
Shir Handelsman
Stress Fractures, 2021
Limestone, wood, hammers, aluminum, mechanized engines
100 ⌀ × 125 cm
Courtesy of the artist

6.
Yael Sloma
The Last Judgement, 2021–2022
60 woodcut prints
30 × 30 cm (each)
Courtesy of the artist

7.
Efrat Natan
Blanket and Boy (Desert), 1974
Photographed action, contact prints mounted on wrapping paper
25 × 20.5 cm
Photo: Tamar Getter
Courtesy of the artist

8–9 (presented in sequence).
Buky Schwartz
Falling, c. 2001
Video, 02:12 min
Courtesy the Estate of Buky Schwartz

Buky Schwartz
Rest in Peace, 2001
Video, 06:10 min
Courtesy the Estate of Buky Schwartz

First Floor

10.
Yael Frank
Seven Attempts to Bring Back the Sun, 2007
Video, 06:00 min
Courtesy of the artist
Soundtrack credits:
Lyrics by Yoram Taharlev; music by Yair Rosenblum; performed by the Central Command Military Band

11–12.
Benni Efrat
Untitled, 1971
Graphite on paper
43 × 50 cm (framed)
Courtesy of the artist's family

13.
Uri Weinstein
Promise, 2017
Digital print on jacket, coat rack
Variable dimensions
Courtesy of the artist

14.
Efrat Natan
Five Patches, 1974
Photographed action, gelatin silver print
18 × 24 cm
Photo: Tamar Getter
Courtesy of the artist

15.
Eran Nave
Letter, 2007
Pen on paper
43 × 50 cm (framed)
Courtesy of the artist

16.
Uri Weinstein
Incoming Call from Dad, 2021
iPhone and charger
Variable dimensions
Courtesy of the artist

17.
Eran Nave
The Axis Reversed, 2013
Video, 02:30 min
Courtesy of the artist

18.
Roy Menachem Markovich
12 works from Miniments, 2018–2025
Mixed media
Varying measurements
Courtesy of the artist

19.
Roy Menachem Markovich
The Day After, 2021
Video, 05:00 min
Courtesy of the artist

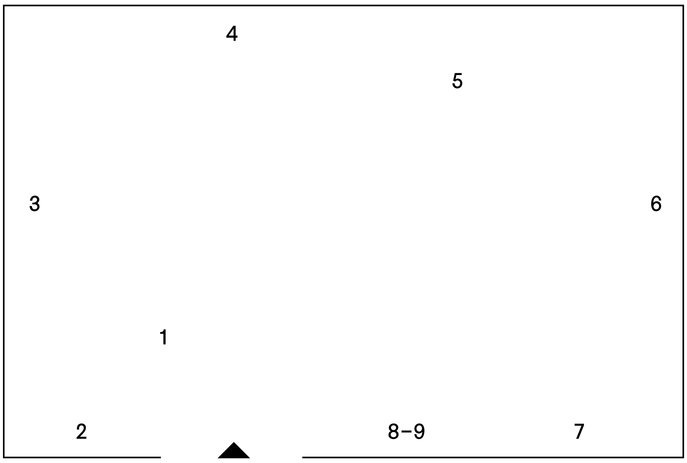

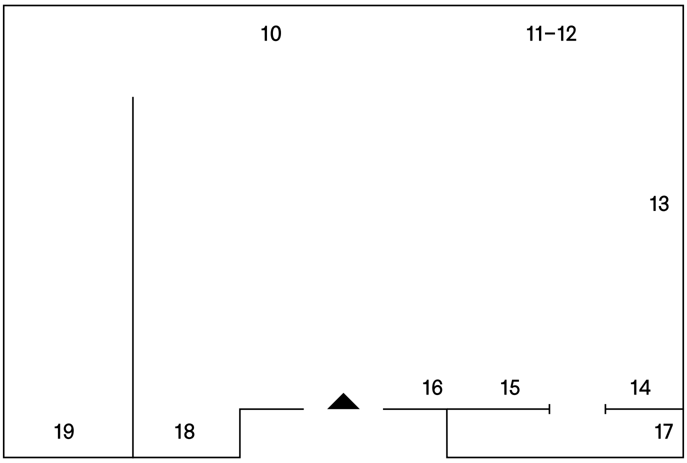

22/5—19/7/2025

כישָלון מְפוֹאָר
فشـــل مبهـــر
SPECTACULAR FAILURE

"כישלון מפואר", התערוכה הקבוצתית השנתית של CCA תל אביב-יפו, מתבוננת במופעיו השונים של הכישלון ובמקביליו – הפסד, פספוס, בלתי מוצלחות – באמנות ישראלית בחמישים השנים האחרונות. הכישלון שב ועולה בה כאלמנט חיוני ואף מפרה. בזמן שאנחנו שומעים מכל עבר סיסמאות אודות 'הניצחון המוחלט' וה'ביחד ננצח', עיסוק זה הופך ללא פחות מרדיקלי. האמנים המשתתפים בתערוכה לא נוטשים את הדיכוטומיה של גן משחקים – דיכוטומיה של מנצחים ומפסידים – ובמקום זאת, חותרים תחתיה מבפנים תוך שהם מזדהים עם הצד המפסיד, הנכשל.

התערוכה מפגישה עבודות של אמנים שרובם עדיין פעילים, אך גם מושכת חוטים אל העבר. המשותף לעבודות הוא הייצוג של כישלון לרוחב התרבות: מאכזבות אישיות, דרך פשלות חברתיות וכלה בחשיפת הממדים האבסורדיים של האתוס הצבאי. הכישלון אינו רק נושא מפעיל, אלא משמש חלק מן האמנים כטקטיקה, באמצעות גילום של תפקיד הלוזר, שימוש באסתטיקה 'בלתי־מוצלחת' של הארעי והמאולתר והכנסת הומור שחור – כל זאת כדרכים לפנצ'ר את השיח הרשמי לסוגיו ולחשוף את המציאות שלנו על כל אי־הנוחות הקשורה בה. כך משמשת הכשלוניות לסירוגין כדימוי, כחומר, או כתֵמה: מדלות החומר ועד דלות החיים.

הלמות פַטישים הוא הפס קול של "כישלון מפואר", כמו טרטור אינסופי של עבודות בנייה שאת תוצריהן ספק אם נזכה לראות. אלו הם הפטישים של **שיר הנדלסמן** המכים באבן גיר גדולה, מנסים בכל כוחם לחצוב בסלע אך רק גורמים ל<u>שברי מאמץ</u> (כשם העבודה). לרעש הפטישים מצטרפת אחת לכמה דקות צעקת הייאוש המכוננת שבעבודת הווידיאו של **ערן נוה** המוצגת במרפסת המשקיפה מעל הגלריה, בטווח שבין שמיים וארץ.

עבודתה של **אפרת נתן** במידות גליון נייר מציגה תיעוד פעולה שנעשתה מיד לאחר מלחמת יום הכיפורים, ובמסגרתה נראה נער שוכב על הקרקע, מכוסה מספר פעמים; הכיסוי – שמיכה אישית מחולקת לרבעים – נעשה בכמות מצטברת עד לכיסויו, עד לכיסויו המלא כמו בתכריכים, כולל טלאי נוסף לפנים. הפעולה המושגית-מתמטית של נתן, שנקשרה גם להומור המושחז של חנוך לוין ("לכל הדודים יש רגל אחת אבל המלכות היא שלמה"), משגרת עוגן לתערוכה העכשווית, חמישים שנה מאוחר יותר, לימינו הלוּמֵי התבוסה והאבל, שחולקים קווי דמיון עם התקופה הכאובה ההיא.

ארס חברתי ואלימות כבושה שבים ועולים בעבודות בתערוכה. בקומת הכניסה, על גבי גריד הדפסי חיתוך עץ בגודל אריחים, מציגה **יעל סלומה** את הגרסה שלה ל'יום הדין האחרון' שבו כולם נופלים אל השאול, ללא גן עדן: הדמויות הנופלות לקוחות בחלקן מסרטוני יוטיוב פופולריים (המוכרים כסרטוני "fail") המתעדים של 'פספוסים', קלילים יותר ופחות, ובהם גם מקרי קיצון טראגיים של אנשים הנופלים אל מותם. בעבודת הווידיאו המוצגת ממול, האמנית **מלכי טסלר** וחברתה אוחזות באקדחי צעצוע בחללים ציבוריים (קניון, דוכן פלאפל, אוטובוס) ומכוונות אותם אל עוברי אורח משתאים; כמו גיבורה פתטית בקומדיית טעויות, טסלר הופכת את פעילותה כאמנית וידיאו ביום צילומים – shooting – לדבר עצמו.

הומור עצמי, עיסוק באתוסים גבריים, ומשחקיות מהדהדים בעבודות נוספות בגלריה בקומת הכניסה: כך למשל, בפורטרט העצמי המצולם של **גל וינשטיין**, האמן הקופץ בחבל נועד לכישלון, וכך גם בשתי עבודות וידיאו מאוחרות של **בוקי שורץ** המוצגות בזו אחר זו, שבהן דמות משחק גנרית של 'חייל צעצוע' הופכת למעין גיבור טרגי באמצעות מניפולציה פשוטה שנעשית מול המצלמה. את אותו מגרש משחקים פיגורטיבי חולק גם פסלה של **עדן בנט** המפגיש בין אסתטיקה של אולמות התעמלות לשפת פיסול מודרניסטית, שעה שהוא מחבל בכמיהתם ההדדית של עולמות אלה להזדקרות, זקיפות ונסיקה. ולבסוף באסופה זו, <u>מבול</u> של **אילונה בלגה** משמש כאלגוריה להרסנות של כוח הנופל לידיים לא ראויות: עבודתה מבוססת על רישומו של לאונרדו דה וינצ'י של ענני סערה, שבו שותלת האמנית פרט מתוך סרט האנימציה <u>פנטזיה</u> של דיסני – זוג ידיו של מיקי מאוס, שוליית הקוסם הזורע כאוס בלי משים.

בקומה הראשונה, מקבלת את פנינו עבודת וידיאו של **יעל פרנק** ובה מתוארים ניסיונות חוזרים ונשנים לשחזר בתוך סט מאולתר, עם מכונית צעצוע, סצנת ניצחון של טנק צבאי הדוהר על רקע שמש שוקעת. השיר המקוטע "גבעת התחמושת" שמתנגן בעבודתה של פרנק, חוסה על קומה זו בתערוכה. העיסוק הקולקטיבי בהנצחה מצד אחד ובביטחון מצד אחר מטופל בכמה עבודות בחלל; אלה מוטענות בממד של שבר, חרדה וגעגוע. צמד רישומים מופשטים של **בני אפרת**, שנוצרו לפני יותר מחמישים שנה, נטענים בהקשר לתערוכה הנוכחית במשמעויות אפשריות חדשות. ה'איקס' שהפך לסימן ההיכר של אפרת, כמו גם הקומפוזיציה כולה, מורכבים ברישומים אלה מגריד של קווים קטנים, כעין מדדי זמן סדורים בטבלת ייאוש; במרכז, צורת האיקס מתחוורת כחוסר או היעדר מהדהד. בסמוך, אייפון מחובר למטען בקיר נראה כמו נשכח בחלל התערוכה. על גבי המסך בעבודה זו של **אורי וויינשטיין** מרצדת המילה 'אבא', שיחה נכנסת עיקשת, שלא מוצאת את נמענה; עוד מציג ויינשטיין מעיל מאבטחים שעליו מתנוסס הכיתוב הסטנדרטי עם אות אחת שגויה: 'הבטחה'.

תדר זה של טעויות, החמצות וקצרים בתקשורת חוזר בעבודות המופיעות בחללים הנוספים של הגלריה. עבודת הרישום־טקסט של **ערן נוה**, המוצגת לצד עבודת הווידיאו שלו, היא בעלת כל המאפיינים של מכתב חוץ מהיכולת להיקרא, כך שבמקום מילים ה'כתיבה' שבו נהיית לססמוגרף של רגש. בחדר הווידיאו הקטן הצמוד לגלריה המרכזית, **רועי מנחם מרקוביץ'** פורש סדרת אסונות שהתרחשו בחייו – באמת או כמעט־באמת – וביניהם אירוע ונדליזם שהתחולל בתערוכה שהציג בחו"ל בליל הפתיחה והכריח את סגירתה המהירה. פסלים מסדרת ה<u>מינימנטים</u> שלו שהוצגו אז, מופיעים גם הם כאן – מונומנטים מוקטנים, רופסים, מכמירי לב, על סף התפרקות; או במילותיו של האמן "פסלים שמתים אחרי התערוכה".

———

התערוכה "כישלון מפואר" מוצגת באוצרות תמר מרגלית. התערוכה נתמכת על־ידי Meislin Projects.

תל אביב-יפו
تل أبيب-يافا
CCA Tel Aviv-Yafo

meislin PROJECTS

רשימת עבודות

קומת כניסה

1.
עדן בנט
ללא כותרת
(מתוך אוזני חמור), 2018
בד, מילוי, פלסטיק, עץ, חבל כותנה
מידות משתנות
באדיבות האמנית

2.
אילונה בלגה
מבול, 2021
פחם על נייר
67 × 82 ס"מ (עם מסגרת)
באדיבות האמנית

3.
מלכי טסלר
יורות, 2017
וידיאו, 3:40 דק'
באדיבות האמנית

4.
גל וינשטיין
ללא כותרת, 1997
הדפס צבע
70 × 50 ס"מ
באדיבות האמן

5.
שיר הנדלסמן
שברי מאמץ, 2021
אבן גיר, עץ, פטישים,
אלומיניום, מנועים
125 × Ø100 ס"מ
באדיבות האמן

6
יעל סלומה
יום הדין האחרון, 22–2021
60 הדפסי חיתוך עץ
30 × 30 ס"מ (כל אחד)
באדיבות האמנית

7.
אפרת נתן
שמיכה ונער (מדבר), 1974
פעולה מצולמת, תצלומי קונטקט
מודבקים על נייר אריזה
25 × 20.5
צילום: תמר גטר
באדיבות האמנית

9–8 (מוצגים ברצף).
בוקי שורץ
Falling, ב. 2001
וידיאו, 2:12 דק'
באדיבות עיזבון האמן

בוקי שורץ
Rest in Peace, 2001
וידיאו, 6:10 דק'
באדיבות עיזבון האמן

קומה ראשונה

10.
יעל פרנק
שבעה ניסיונות להחזיר
את השמש, 2007
וידיאו, 6:00 דק'
באדיבות האמנית
קרדיט פסקול: מילים מאת יורם
טהרלב; לחן מאת יאיר רוזנבלום;
בביצוע להקת פיקוד מרכז

12–11.
בני אפרת
ללא כותרת, 1971
גרפיט על נייר
43 × 50 ס"מ (עם מסגרת)
באדיבות משפחת האמן

13.
אורי וויינשטיין
הבטחה, 2017
הדפסה דיגיטלית על מעיל, מתלה
מידות משתנות
באדיבות האמן

14.
אפרת נתן
חמישה טלאים, 1974
פעולה מצולמת, הדפסת כסף
24 × 18 ס"מ
צילום: תמר גטר
באדיבות האמנית

15.
ערן נוה
מכתב, 2007
עט על נייר
30 × 40 ס"מ (עם מסגרת)
באדיבות האמן

16.
אורי וויינשטיין
שיחה נכנסת מאבא, 2021
אייפון ומטען
מידות משתנות
באדיבות האמן

17.
ערן נוה
היפוך הצירים, 2013
וידיאו, 2:30 דק'
באדיבות האמן

18.
רועי מנחם מרקוביץ'
12 עבודות מתוך מינימנטים,
2018–2025
מדיה מעורבת
מידות משתנות
באדיבות האמן

19.
רועי מנחם מרקוביץ'
היום שאחרי, 2021
וידיאו, 5:00 דק'
באדיבות האמן

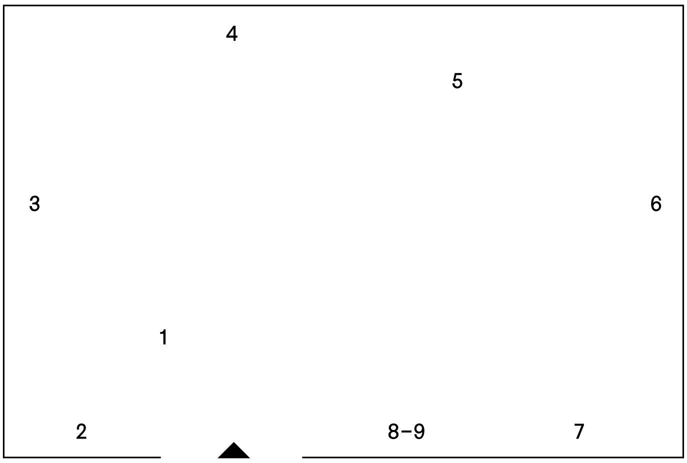

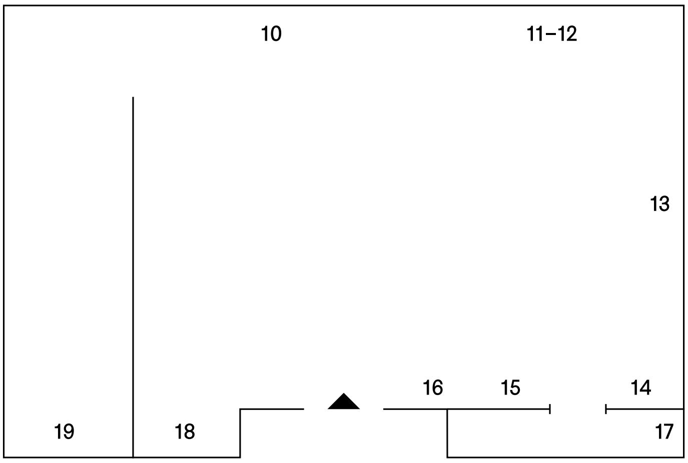

22/5—19/7/2025

כישלון מפואר
فشـــل مبهـــر
SPECTACULAR FAILURE

«فشـل مبهـر» المعـرض الجماعـي السـنوي في مركـز الفـن المعاصـر CCA تـل أبيـب يافـا، يتأمـل في تجليـات الفشـل ومرادفاتـه — الهزيمـة، الإخفاق، عـدم النجـاح — في الفـن الإسـرائيلي المعاصـر. يظهـر الفشـل هنـا بـدوره عنصـرًا جوهريًّـا، بـل كمصـدر خصـب للإبـداع. في زمـنٍ تسـمع فيـه آذاننـا مـن كل حـدب وصـوب شـعارات عـن «النصـر المطلـق» و«معًـا سـننتصر»، يصبـح هذا التناول للفشـل فـعلًا راديكاليًّـا بحد ذاتـه. الفنانون المشـاركون لا يهجـرون هـذه الثنائيـة الغريبـة لعالـم أشـبه بملعـب أطفـال — ثنائيـة الرابحيـن والخاسـرين — بـل ينقضّـون عليهـا مـن الداخـل، متماهـون مـع الطـرف الخاسـر، الفاشـل.

يجمـع المعـرض أعمـالًا لفنانين لا يـزال أغلبهم ناشـطًا حتـى اليوم، كما يشـدّ خيوطًـا نحـو الماضي. القاسـم المشـترك بيـن الأعمال هـو تمثيل الفشـل في المجـال الثقـافي: مـن خيبـات الأمـل الشـخصية، مـرورًا بالـزلات الاجتماعيـة، وحتـى كشـف البُعـد العبثـي في الإيمـان بـالأخلاق العسـكرية. لا يَظهـر الفشـل هنـا كَثيمـة فحسـب، بـل يُسـتخدم لـدى بعـض الفنانيـن بوصفـه أداة فنيـة بحـد ذاتها — سـواء مـن خلال تجسـيد دور «الخاسـر»، أو اللجـوء إلى جماليـات «الفشـل» ومـا هـو مؤقـت أو مرتجـل، أو إقحـام السـخرية السـوداء — كلهـا وسـائل لخرق الخطاب الرسـمي وكشـف واقعنا بكل مـا فيـه مـن ارتبـاك وعـدم راحة. هكـذا، يتبـدّى الفشـل تـارة كصـورة، وتـارة كمـادة، وتـارة كثيمـة: مـن فقـر المـادة إلى فقـر الحيـاة.

يشـكل صوت المطـارق خلفية صوتيـة لمعرض «فشـل مبهـر»، كتلك الضوضـاء التـي لا تنتهي لمشـاريع بناء نشـكّ إذا مـا كانـت سـترى النـور. هذه المطـارق هي عمل **شـير هندلسـمان**، التـي تضـرب صخـرة كلسـية ضخمـة بـكل قـوة، لكنهـا لا تُنتج سـوى شـظايا الجهـد، كمـا يشـير عنـوان العمـل. ويصاحـب هـذا الطـرق، كل بضـع دقائـق، صرخـة يـأس ترتفـع مـن عمل الفيديـو **لعيـران ناڤيـه** المعـروض في الشـرفة المطلة على القاعة الرئيسـية، بيـن السـماء والأرض.

في عمـل ورقي بحجـم صفحـة، توثّق **إفـرات ناتـان** عمل أدائـي قامت بـه بعـد حـرب يـوم الغفـران مباشـرة، حيـث يُغطّـى فتـى ببطانيـة مقسـومة لأربـاع، يُعاد ترتيبها بطريقـة مختلفة في كل مرة. هـذا الأداء المفاهيمي، يربط المعـرض بفتـرة مضـت منـذ خمسـين عـام، وهـي حقبـة الهزيمـة الغارقة في الحـداد، واللتـي تتقاطـع بشـكل لافت مـع واقعنـا الراهن.

تعـود مواضيع العنـف المكبـوت والسـمّ الاجتماعي للظهـور في عدد مـن الأعمـال. في الطابـق الأرضـي، وعلـى شـبكة مطبوعـة بحجـم بلاطـات السـيراميك، تعرض **ياعيل سلومة** رؤيتها لـيوم القيامة، حيث يسقط الجميع إلى الجحيـم بلا أمـل في بلـوغ الفـردوس: الشـخصيات السـاقطة مأخـوذة جزئيًّـا مـن مقاطـع شـهيرة علـى يوتيـوب توثّـق لحظـات الفشـل أو المقالـب، من الطفيفـة وحتى تلـك التي أدت إلى حـوادث قاتلـة. وفي الفيديـو المقابل، تمسـك الفنانـة **مالكي تسـلر** وصديقتهـا بمسدسـات ألعـاب ويوجّهانهـا نحو المـارّة المندهشـين في أماكـن عامـة — المـول، كشـك الفلافـل، الحافلـة؛ تسـلر، كأنهـا بطلـة بائسـة في كوميديـا الأخطـاء، تحـوّل يـوم عملهـا كفنانـة فيديـو — shooting— إلى مـا هـو أكثـر مـن مجـرد تصوير.

روح السـخرية الذاتية، والانشـغال بسـمات الذكوريـة، وحسّ اللعب تتـردد كذلـك في أعمـال أخـرى معروضـة في الطابـق نفسـه. في بورتريـه ذاتـي مصـوَّر، يقفـز **غـال ڤاينشـتاين** علـى الحبـل في قفـزة محكومـة بالفشـل؛ وفي عملَيـن متأخرَيـن **لبوكي شـڤارتس**، تتجسـد شـخصية جنـدي لعبـة وتتحول إلى بطل تراجيدي باسـتخدام حيلة بسـيطة أمـام الكاميرا. وتشـارك في نفس حيـز الملعـب الرمـزي منحوتـة صنعتهـا **عيـدن بينِـت**، وهـو عمل يجمـع بين جماليـة صـالات الجمبـاز والنحـت الحداثـي، لكنـه يقـوّض توقهما المشـترك للسـمو والانتصاب والانـطلاق. وفي نهاية هذه المجموعـة، يظهر عمل طوفان **لإيلونا بلغـا** بوصفه اسـتعارة لقـوة مدمِّرة تقـع في الأيـدي الخاطئـة: العمل مسـتلهم مـن رسـمة لليونـاردو لـدا ڤينشـي لغيـوم عاصفـة، تُدخـل فيهـا الفنانـة مشـهدًا مـن فيلـم «فانتازيا» مـن ديزني — يـدا ميكي مـاوس الذي يبـث الفوضـى دون وعي.

في الطابـق الأول، يسـتقبلنا فيديـو **ياعيـل فرانك** التي تكـرّر محاولات إعـادة تصوير مشـهد «نصـر» دبابـة عسـكرية علـى خلفية شـمس في سـاعة الغـروب باسـتخدام ديكـور مرتجـل وسـيارة ألعـاب. ترافـق العمـل أغنيـة «جفعات هتحموشِـت» [تل الذخيرة] وهـي أغنية فولكلوريـة وطنية معروفة باللغـة العبريـة تُخلِّـد ذكـرى معركـة عسـكرية بطوليـة. يحظـى الانشـغال الجماعـي بالتخليـد من جهـة، وبالأمن مـن جهـة أخـرى، بالاهتمـام في عـدة أعمـال مشـحونة بشـعور الانكسـار، والقلـق، والحنين. زوج من الرسـومات التجريديـة **لبينـي إفـرات** تعـود لأكثـر مـن خمسـين عامًـا، لكنهـا تكتسـب في هـذا السـياق قـراءات جديـدة. شـكل الــ«x»، الـذي أصبـح رمـزًا يميّـز لغـة إفـرات، مكـوَّن هنـا مـن شـبكة خطوط صغيـرة، كأنهـا وحـدات زمنيـة في جـدول يـأس؛ في المركـز، يظهـر الحرف كفـراغ صـارخ. بجـواره، يظهـر هاتـف آيفون مشـحون وموصـول بالحائط — كمـا لـو نُسـي هنـاك. علـى شاشـته، في عمـل **لأوري ڤاينشـتاين**، تومـض كلمة «أبـي»، مكالمـة واردة لا تلقـى جوابًا؛ وفي عمل آخـر له، يظهـر معطف حارس أمـن يحمـل كلمـة «أمـن» مكتوبـة مـع خطـأ إملائـي: «הבטחה» (بمعنـى «وعـد» بـدل «أمـن»).

يتكـرر هذا التردد في اسـتخدام المفـردات الخاطئة، والفقد، وسـوء الفهم في الأعمال الموزعة في الزوايا المسـاندة للمعرض. نص بصيغة رسـالة مـن **عيران ناڤيـه**، معروض على الشـرفة بجـوار عمـل الفيديو، يحمـل جميع مقوّمات الرسـالة إلا القدرة على قراءته. في غرفة الفيديـو الصغيرة المجاورة لصالـة العـرض المركزية، يعـرض **روعي ميناحيـم ماركوڤيتش** سلسـلة كوارث حصلـت في حياتـه — حقًـا أو كادت — مـن بينهـا عمـل تخريبي طـال معرضًا لـه في الخـارج ليلـة افتتاحـه وأدّى إلى إغلاقـه. تماثيـل مينيمنتـات التـي كانت ضمن ذلـك المعـرض، تظهـر هنا أيضًـا — نصـوب صغيـرة، واهنـة، موجعة، تـكاد تنهـار؛ أو كما وصفهـا الفنـان: «تماثيل تمـوت بعد انتهـاء المعرض».

——

معرض «فشـل مبهر» من تنسـيق تَمار مرجليـت. المعرض مدعـوم من قبل Meislin Projects.

قائمة الأعمال

الطابق الأرض

1.
عيدن بينِت
بدون عنوان (من سلسلة أذنا حمار)، 2018
قماش، حشوة، بلاستيك، خشب، حبل قطني
أبعاد متغيرة
بإذن من الفنانة

2.
إيلونا بلغا
طوفان، 2021
فحم على ورق67 × 82 سم (مع إطار)
بإذن من الفنانة

3.
مالكي تسلر
يطلقن النار، 2017
فيديو، 3:40 دقيقة
بإذن من الفنانة

4.
غال ڤاينشتاين
بدون عنوان، 1997
طباعة ملوّنة
70 × 50 سم
بإذن من الفنان

5.
شير هندلسمان
شظايا الجهد، 2021
حجر كلسي، خشب، مطارق، ألومنيوم، محركات
125 × Ø100 سم
بإذن من الفنان

6.
ياعيل سلومة
يوم القيامة، 2022
60 مطبوعة نقش خشبي
30 × 30 سم (لكل مطبوعة)
بإذن من الفنانة

7.
إفرات ناتان
بطّانية وفتى (صحراء)، 1974
أداء مصوَّر، صور كونتاكت ملصقة على ورق تغليف
20.5 × 25 سم
تصوير: تَمار غيتر
بإذن من الفنانة

8–9 (معروضان بالتوالي)
بوكي شڤارتس
Falling، ح. 2001
فيديو، 2:12 دقائق
بإذن من أرشيف الفنان

بوكي شڤارتس
Rest in Peace، 2001
فيديو، 6:10 دقائق
بإذن من أرشيف الفنان

الطابق الأول

10.
ياعيل فرانك
سبع محاولات لإعادة الشمس، 2007
فيديو، 6 دقائق
بإذن من الفنانة
الحقوق الموسيقية: الكلمات من تأليف يورام طهرليف، ألحان يائير روزنبلوم، أداء فرقة قيادة المنطقة الوسطى

11–12
بيني إفرات
بدون عنوان، 1971
غرافيت على ورق
43 × 50 سم (مع إطار)
بإذن من عائلة الفنان

13.
أوري ڤاينشتاين
وعد، 2017
طباعة رقمية على معطف وعلّاقة ملابس
أبعاد متغيرة
بإذن من الفنان

14.
إفرات ناتان
خمسة رقع، 1974
أداء مصوَّر، طباعة فضية
18 × 28 سم
تصوير: تَمار غيتر
بإذن من الفنانة

15.
عيران ناڤيه
رسالة، 2007
قلم حبر على ورق
43 × 50 سم (مع إطار)
بإذن من الفنان

16.
أوري ڤاينشتاين
مكالمة واردة من أبي، 2021
آيفون وشاحن
أبعاد متغيرة
بإذن من الفنان

17.
عيران ناڤيه
انقلاب المحاور، 2013
فيديو، 2:30 دقيقة
بإذن من الفنان

18.
روعيميناحيم ماركوڤيتش
12 عمل من سلسلة مينيمنتات، 2018–2025
وسائط متعددة
أبعاد متغيرة
بإذن من الفنان
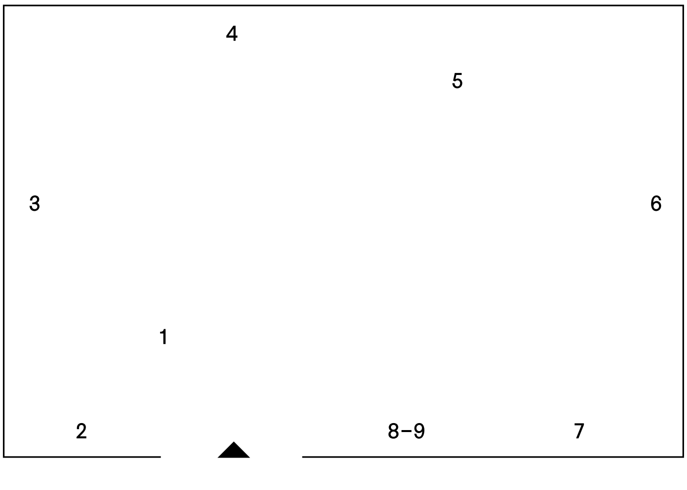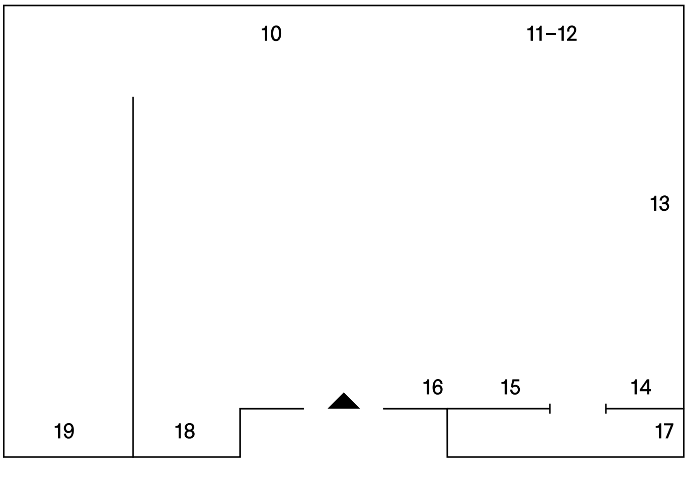
19.
روعي ميناحيم ماركوڤيتش
اليوم التالي، 2021
فيديو، 5 دقائق
بإذن من الفنان